

61.

Na temelju člana 35. stava 2. Zakona o prometu otrova (»Službeni list SFRJ«, br. 43/82), Savezni komitet za rad, zdravstvo i socijalnu zaštitu donosi

RJEŠENJE

O IZMJENAMA I DOPUNAMA RJEŠENJA O UTVRDJIVANJU ORGANIZACIJA UDRIŽENOG RADA KOJE UDODVOLJAVAJU UVJETIMA ZA DAVANJE TOKSIKOLOŠKE OCJENE OTROVA

1. U Rješenju o utvrđivanju organizacija udruženog rada koje udovoljavaju uvjetima za davanje toksikološke ocjene otrova (»Službeni list SFRJ«, br. 57/82) u točki 1. mijenja se i dopunjeno je ovo:

1) odredba pod 15) mijenja se i glasi:

»15) Institut za pretkliničku i kliničku farmakologiju s toksikologijom — Medicinski fakultet, Skopje;«;

2) u odredbi pod 16) na kraju, točka se zamjenjuje točkom i zarezom a iza toga se dodaju četiri odredbe, koje glase:

»17) Zavod za zaštitu zdravlja SR Hrvatske, Zagreb;

18) Biotehnički fakultet, Ljubljana;

19) Institut za biološka istraživanja »Siniša Stanković«, Beograd;

20) Zavod za preventivnu medicinu Vojno-medicinačke akademije, Beograd.«

2. Ovo rješenje stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Službenom listu SFRJ«.

Br. 1748
Beograd, 13. siječnja 1984.

Predsjednik

Saveznog komiteta za rad,
zdravstvo i socijalnu zaštitu
dr. **Dorđe Jakovljević, v. r.**

62.

Na temelju člana 38. stava 2. Zakona o prometu otrova (»Službeni list SFRJ«, br. 43/82), Savezni komitet za rad, zdravstvo i socijalnu zaštitu donosi

RJEŠENJE

O ORGANIZACIJAMA UDRIŽENOG RADA KOJE MOGU UTVRDIVATI EFKASNOST POJEDINIH OTROVA ŠTO SU NAMIJENJENI ZA ODRŽAVANJE ČISTOĆE PROSTORIJA, JAVNIH OBJEKATA I JAVNIH POVRŠINA ILI ZA UNIŠTAVANJE ŠTETNIH KUKACA I DRUGIH ŠTETOČINA

1. Efikasnost pojedinih otrova koji su namijenjeni za održavanje čistoće prostorija, javnih objekata i javnih površina ili za uništavanje štetnih kukaca i drugih štočina mogu utvrdavati ove organizacije udruženog rada:

- 1) Zavod za zdravstvenu zaštitu Bosne i Hercegovine, Sarajevo;
- 2) Institut za farmakologiju i toksikologiju Univerzitetsko-medicinskog centra, Sarajevo;
- 3) Zavod za zaštitu zdravlja SR Hrvatske, Zagreb;

4) Institut za medicinska istraživanja i medicinu rada, Zagreb;

5) Zavod SR Slovenije za zdravstveno varstvo, Ljubljana;

6) Zavod za zdravstveno varstvo, Maribor;

7) Zavod za zaštitu zdravlja Srbije »Dr. Milan Jovanović — Batut«, Beograd;

8) Institut za primjenu nuklearne energije u poljoprivredi, veterinarstvu i šumarstvu, Zemun;

9) Institut za biološka istraživanja »Siniša Stanković«, Beograd;

10) Zavod za preventivnu medicinu Vojno-medicinačke akademije, Beograd.

2. Ovo rješenje stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Službenom listu SFRJ«.

Br. 304
Beograd, 13. siječnja 1984.

Predsjednik
Saveznog komiteta za rad,
zdravstvo i socijalnu zaštitu
dr. **Dorđe Jakovljević, v. r.**

63.

Na temelju člana 30. st. 1. i 5. Zakona o standardizaciji (»Službeni list SFRJ«, br. 38/77 i 11/80), u suglasnosti sa saveznim sekretarom za unutrašnje poslove i predsjednikom Saveznog komiteta za energetiku i industriju, direktor Saveznog zavoda za standardizaciju propisuje

PRAVILNIK

O TEHNIČKIM NORMATIVIMA ZA ZAŠTITU VIŠOKIH OBJEKATA OD POŽARA

Član 1.

Pod visokim objektima prema ovom pravilniku razumijevaju se zgrade s prostorima za boravak ljudi čiji su podovi najvišeg kata najmanje 22 m iznad najniže kote terena na koji je moguć pristup i gdje se može intervenirati uz upotrebu automehaničkih ljestava (u nastavku teksta »objekt«)

Član 2.

Vatrogasnim vozilima mora biti omogućeno da objektu priđu s onih strana na kojima su prozori, vrata ili drugi slični otvori.

Prilaz zabatnom zidu bez otvora na objektu ne smatra se prilazom za intervenciju.

Član 3.

Za intervencije pri gašenju požara mora se osigurati plato na kojem je moguće upotrijebiti automehaničke ljestve u svim položajima.

Pristupni put i plato za intervencije moraju imati koljnice nosivosti najmanje 10 tona osovinskog pritiska.

Član 4.

Pristupni put oko objekta i plato za intervencije moraju se izgraditi tako da su pristup i kretanje vatrogasnih vozila uvijek mogući samo vožnjom naprijed.

Član 5.

Najmanje na dva fasadna zida objekta otvori moraju biti pristupačni za vatrogasnou opremu da bi se pri gašenju požara moglo intervenirati s vanjske strane.

Ako se objekt gradi u nizu s drugim objektima, pa i s onima koji nisu visoki, granični zid visokog objekta ne smije imati otvore i mora biti otporan prema požaru najmanje dva sata.

Član 6.

Ako se na nasuprotnim zidovima objekta i susjednog objekta bilo koje visine nalaze otvore preko kojih bi se mogao prenijeti požar s jednog objekta na drugi objekt, najmanji razmak između tih otvora određuje se računski, a ako se to ne može odrediti razmak mora iznositi pola visine višeg objekta.

Član 7.

Objekt se dijeli na požarne sektore, čija veličina ovisi o visini objekta, kako je prikazano u tablici.

Tablica

Visina objekta u m	Veličina požarnog sektora u m ²
od 22 do 40	do 1500
od 41 do 75	do 1000
od 76 do 100	do 800
vise od 100	do 500

Član 8.

Ako je površina jednog kata objekta visine do 40 m manja od polovice površine predviđene u članu 7. ovog pravilnika, požarni sektor može obuhvaćati i dva kata.

Duljina strane požarnog sektora iznosi najviše 60 m.

Član 9.

Dopušteno je spajanje dvaju požarnih sektora ako su između njih vrata otporna prema požaru najmanje jedan sat koja se pri pojavi dima automatski zatvaraju.

Pri spajaju požarnih sektora na objektima višim od 100 m mora se napraviti tampon-zona dvojim vratima koja su otporna prema požaru najmanje jedan sat. Tampon-zona mora se prirodno ili umjetno provjetravati.

Vrata iz stava 2. ovog člana moraju imati automatski mehanizam što će ih u trenutku kada se pojavi dim zatvoriti, pri čemu se mora uključiti ventilacija tampon-zone.

Član 10.

Pregradni zid koji odvaja požarne sektore mora presjecati cijelu konstrukciju.

Ako su stropovi spušteni, pregradni zid mora presjecati vidljivu oblogu stropa i vezivati se s medukatnom konstrukcijom.

Ako se u krovnoj konstrukciji objekta upotrebjava gorivi materijal, pregradni zid na posljednjem katu mora presjecati krovnu konstrukciju i nadzivati je najmanje 50 cm.

Član 11.

U objektima čiji su pojedini dijelovi različite visine na zidu višeg dijela objekta, na visini najmanje 10 m iznad nižeg dijela, a i na vanjskom zidu objekta koji je prislonjen uz niži objekt, ne smije biti nikakvih otvora.

Član 12.

Ako se objekt ili dijelovi objekta grade sa složenim oblicima osnove, pri dijeljenju objekta na požarne sektore udaljenost pregradnog zida od unutar-

njeg ugla objekta mora iznositi najmanje 5 m, kako je prikazano na slici.

Horizontalna prekidna udaljenost na mjestu pregradnog zida koja odvaja požarne sektore iznosi najmanje 1 m.

Član 13.

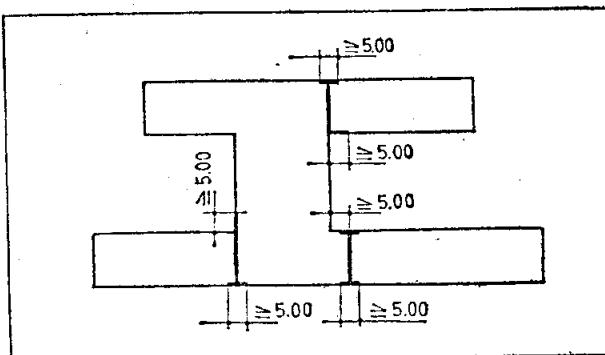
Nosivi elementi i konstrukcije i elementi putova za evakuaciju s kojih se požar može prenijeti iz jednog požarnog sektora u drugi sektor ili s jednog kata na drugi kat, prave se od negoriva građevnog materijala otpornoga prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Član 14.

Nosivi i pojačani vanjski zidovi moraju biti od negoriva materijala i otporni prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Izolacijski materijal na vanjskim stranama zidova iz stava 1. ovog člana može biti i goriv, uz uvjet da je nalijepljen na zid i učvršćen (ankerovan) tako da ne otpada u slučaju požara te da je s vanjske strane obložen negorivim materijalom koji je otporan prema požaru najmanje jedan sat.

Izolacijski materijal u zidovima iz stava 1. ovog člana može biti goriv ako je obloga s unutarnje strane tih zidova otporna prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta, a ako je postavljen s unutarnje strane tih zidova izolacijski materijal mora biti negoriv.

Slika

Član 15.

Unutarnji nenosivi pregradni zidovi, osim po-kretne pregrade, harmonika-vrata i sl., moraju biti otporni prema požaru najmanje 30 minuta.

Pregradni zidovi između dva stana moraju biti otporni prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Član 16.

Izolacija i obloge zidova u prostorijama u kojima se nalaze mokri čvorovi mogu biti i od goriva materijala (plastika, emajlirani tvrdi lesonit i sl.).

Stubišni se prostor ne smije oblagati gorivim materijalom.

Član 17.

Fasada objekta mora biti izgrađena od materijala koji ne može prenijeti vatru s jednog kata na drugi kat.

Prekidna udaljenost između otvora na dva susjedna kata na fasadnoj strani mora iznositi najmanje 1 m.

Ako je prekidna udaljenost manja od 1 m, put plamena između dva katova produžava se postavljanjem konzolnih dijelova konstrukcije objekta u razini svakog kata.

Član 18.

Svaki požarni sektor objekta mora biti pristupačan preko najmanje jednoga sigurnosnog stubišta ili preko najmanje dvaju međusobno neovisnih stubišta. Jedno od neovisnih stubišta ne mora voditi u prizemlje ako vodi u dio objekta ili drugi objekt koji su niže od 22 m i povezani s drugim stubištem što vodi izvan objekta.

Sigurnosno stubište mora biti osigurano tako da vatra i dim ne prodiru sve dok traje požar u objektu i mora biti pristupačno iz svih prostorija jednoga požarnog sektora putovima koji nisu ugroženi požarom.

Član 19.

Stubišni prostor mora imati otvore za prirodno provjetravanje koji se otvaraju iz prizemlja ili s podmorišta na stubama.

Ukupna površina otvora za prirodno provjetravanje mora biti najmanje 5% površine horizontalnog presjeka stubičnog šalta kojem pripadaju, ali ne manja od 0,5 m².

Član 20.

Najdulji put iz neke prostorije u jednom požarnom sektoru do stubišta ne smije biti dulji od 30 m — za objekte visine do 75 m odnosno 20 m — za objekte više od 75 m.

Član 21.

Unutarnja sigurnosna stubišta za objekte više od 40 m moraju udovoljavati ovim uvjetima:

- 1) moraju biti odvojena od unutarnjih komunikacija objekta tampon-zonom koja se prirodno ili umjetno provjetrava;
- 2) površina tampon-zone mora iznositi najmanje 5 m², s tim što zona ne može biti uža od 1,25 m;
- 3) tampon-zona mora biti odvojena od stubišta i unutarnjih komunikacija vratima koja ne propuštaju dim i napravljena su od negoriva materijala i opremljena mehanizmom što ih uvijek drži zatvorenima;
- 4) ako se ne može osigurati prirodno provjetravanje preko fasade objekta, tampon-zona se provjetrava umjetno s 20 izmjena zraka na sat;
- 5) dizala moraju biti izdvojena od stubišnog prostora i tampon-zone.

Član 22.

Unutarnja sigurnosna stubišta za objekte od 22 m do 40 m visine moraju se od ostalih komunikacija odvojiti vratima koja ne propuštaju dim i koja su opremljena mehanizmom što ih uvijek drži zatvorenima.

Član 23.

Dim se iz stubišnog pretprostora odvodi s najvišeg mjeseta pretprostora ispod stropa, a svježi se zrak ubacuje pri dnu pretprostora.

Provjetravanje se predviđa samo za jedan požarni stubišni sektor od četiri kata.

Uredaj za provjetravanje uključuje se automatski preko signalnih uređaja za dim koji su postavljeni u unutarnjim komunikacijama ispred stubišnog pretprostora na najvišoj točki ispod stropa. Osim automatskoga, mora biti osigurano i ručno uključivanje sistema za provjetravanje.

Član 24.

Stubišno okno mora biti odvojeno od unutarnjih prostora objekta zidovima otpornima prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Član 25.

Najmanja širina sigurnosnog stubišta određuje se tako što se za svakih 100 ljudi osigurava širina od 60 cm, s tim da ukupna širina ne može biti manja od 1,25 m.

Ako bi u skladu s odredbama stava 1. ovog člana trebalo osigurati stubište šire od 2,20 m, morala bi se napraviti najmanje dva sigurnosna stubišta.

Stubišni kraci i gazišta moraju se napraviti od materijala otpornog prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Konzolna i spiralna stubišta u objektima nisu dopuštena.

Član 26.

Vanjska sigurnosna stubišta moraju udovoljavati ovim uvjetima:

- 1) moraju biti pristupačna iz hodnika ili najmanje iz dviju prostorija zgrade na svakom katu;
- 2) ne smiju se postavljati bliže od 1,5 m od otvora na fasadi objekta, osim ako su ozidana prema tom otvoru;
- 3) korisna širina ne smije biti manja od 80 cm, a nagib ne smije biti veći od 45°;
- 4) ne smije se praviti kao spiralno stubište i penjalice;
- 5) zaštitna ograda otvorenih stubišta ne smije biti niža od 1,20 m;
- 6) građevni materijal mora biti negoriv;
- 7) da se mogu upotrebljavati, bez obzira na vremenske prilike.

Član 27.

U objektima višima od 40 m nije dopušteno pozivavanje podruma i gornjih katova zajedničkim stubištem.

U objektima do 40 m visine podrum i gornji katovi mogu se spajati stubištem uz uvjet da je ulaz u podrumskе prostorije osiguran provjetravanom tampon-zonom i vratima otpornima prema požaru 1 sat.

Član 28.

Pod hodnika mora biti ravan i bez suženja.

Zidovi se u hodnicima ne smiju oblagati gorivim materijalom.

Zidovi što odvajaju hodnike od ostalih ugroženih prostorija moraju biti otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Širina hodnika određuje se kao i širina sigurnosnih stubišta prema odredbama člana 25. ovog pravilnika.

Vrata koja povezuju hodnike s prostorijama visokoga požarnog opterećenja moraju biti otporna prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta i uvijek zatvorena.

Na svim putovima za evakuaciju dopušteno je postaviti samo zaokretna vrata koja se moraju otvarati samo u smjeru izlaženja.

Član 29.

Širina izlaza iz objekta određuje se tako što se za svakih 100 ljudi osigurava širina od 60 cm, s tim da izlaz ne može biti uži od 1,25 m ni širi od 2,20 m.

Izlazi i prilazi izlazima moraju biti uvijek pristupačni.

Put do izlaznih vrata ne smije voditi kroz prostoriju koja se zaključava i mora biti vidljivo obilježen.

Član 30.

Prilazni putovi izlaznim vratima ne smiju prolaziti pokraj ili preko prostorija ako u slučaju požara u tim prostorijama postoji opasnost za život.

Ako do nekog izlaza iz objekta vodi više pristup-putova, dimenzije svakog od tih putova moraju biti o broju ljudi koji se njima služe.

Svi izlazi iz objekta moraju voditi izravno na ulicu, dvorište ili u drugi siguran prostor.

Izlaz iz objekta ne smije biti niži od 2,30 m.

Član 31.

Ako su izlazna vrata na objektu zaokretna, mogu se otvarati u smjeru izlaženja.

Vrata moraju biti namještena tako da se u svakom slučaju požara moraju s unutarnje strane vrata postojatne brave, one se ne mogu otvarati ključem.

Izlazna vrata koja su namijenjena samo za evakuaciju u slučaju požara moraju se s unutarnje strane lako otvarati i biti vidljivo označena kao izlazna u slučaju požara.

Član 32.

Krilo izlaznih vrata ne smije biti uže od 70 cm šire od 1,20 m.

Pod s objiju strana izlaznih vrata mora biti ravan odjednako izdignut na udaljenosti od 1,50 m najmanje. Iznimno, ako izlazna vrata nisu natkrivena, može se s vanjske strane izlaznih vrata postavljati jedne stube visoke najviše 18 cm.

Član 33.

Ako se izlazna vrata pokreću električnom energijom moraju biti konstruirana tako da se, u slučaju stanka energije za napajanje, mogu otvoriti ručno.

Okretna še vrata ne smatraju izlaznim vratima u slučaju požara.

Član 34.

Svaki izlaz iz objekta u slučaju požara mora biti označen uočljivim znakovima ako izlaz ili put do izlaza nisu vidljivi neposredno iz prostorija.

Pri označavanju izlaza iz objekta ne smiju se koristiti samo osvjetljeni znakovi namijenjeni drugoj strani niti se u liniji pogleda prema znaku izlaza smizlagati roba ili drugi predmeti što bi mogli odvuknuti pažnju od izlaza.

Član 35.

Svaka vrata, prolaz ili stubište koji ne služe za izlaz su pristupni put izlazu, a smješteni su tako da se zabunom mogli smatrati izlazom, moraju biti vidljivo označeni znakom što ukazuje na stvarnu namjenu vrata, prolaza ili stubišta.

Član 36.

Znakovi za usmjeravanje kretanja ljudi moraju biti osvjetljeni izvorom svjetlosti koji na osvjetljenoj površini daje jakost svjetla najmanje 50 lx.

Član 37.

Požarni sektor u prostorijama ispod razine terena ne smije iznositi više od 250 m² i mora biti odvojen odm. otpornim prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Svaki podrumski kat mora imati najmanje dva izlaza od kojih jedan vodi izravno napolje.

Ako ima više podrumskih katova, dopušteno je ostaviti zajedničko stubište koje mora biti napravljeno kao sigurnosno i koje mora imati poseban izlaz, neovisno o izlazu s nadzemnih katova.

Član 38.

Podrumska prostorija ne smije biti udaljena od izlaza iz objekta više od 20 m. Sva vrata na putu za evakuaciju moraju biti otporna prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Vrata koja vode izravno van moraju biti napravljena tako da se s unutarnje strane mogu otvarati bez ključa.

Član 39.

Ako se u podrumskim prostorijama objekta dulje ili kraće zadržavaju ljudi, kao drugi izlaz može poslužiti prezor ako je takvih dimenzija da se može upotrijebiti za prolaz.

Član 40.

Vrata u jednom požarnom sektoru koja povezuju pojedine prostorije s putovima za evakuaciju moraju biti otporna prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Na javnim objektima vrata moraju biti otporna prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Vrata se na putovima za evakuaciju moraju otvarati u smjeru izlaženja iz objekta.

Član 41.

Vrata što spajaju požarne sektore moraju imati mehanizam koji ih uvijek drži zatvorenima.

Ako se, zbog tehnoloških ili drugih razloga, vrata iz stava 1. ovog člana drže otvorenima, ona moraju imati mehanizam što ih u trenutku pojave dima zatvara.

Član 42.

Žaluzije i sve vrste roleta postavljene s vanjske strane prozora moraju biti izrađene od negoriva materijala.

S unutarnje je strane prozora dopuštena upotreba zastora od goriva materijala.

Član 43.

Zidovi vertikalnih kanala za smještaj instalacija moraju biti otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Pristupni otvori za kontrolu instalacija moraju se osigurati vratima ili kapcima otpornim prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Član 44.

Vertikalnim kanalima za smještaj instalacija u objektu ne smije se prilaziti iz stubišnog prostora nego samo iz prostora koji je od ostalih komunikacija u objektu odvojen vratima što moraju biti izrađena od negoriva materijala.

Na najvišem katu objekta vertikalni kanali za smještaj instalacija moraju se provjetravati preko bočnih otvora ukupne površine 5% od površine prečnog presjeka kanala.

Član 45.

Horizontalni kanali u koje se postavljaju instalacije moraju biti otporni prema požaru 1 sat.

Sve obloge horizontalnih kanala i otvora na tim kanalima moraju biti od negoriva materijala.

Član 46.

Izolacije na kanalima u koje se postavljaju instalacije moraju biti od negoriva materijala i postavljene tako da dim ili plamen ne mogu prodirati u susjednu prostoriju.

Otvori na kanalima za smještaj instalacija, ako se nalaze u prostorijama, moraju biti osigurani poklopциma ili vratima otpornima prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Član 47.

Horizontalni kanali u koje se postavljaju instalacije moraju se provjetravati. Za provjetravanje se ne smiju upotrebljavati stubišni prostori ni prostorije u objektu koje se koriste ili u kojima se nalazi zapaljiv materijal.

U horizontalnim kanalima bez protupožarne pregrande koja sprečava prenošenje požara uzduž instalacija dopuštena duljina instalacija može biti najviše 15 m.

Član 48.

Vertikalni kanali za odvod otpadaka s pojedinih katova moraju imati svoj provjetravani pretprostor, osim ako se otvor za ubacivanje otpadaka, s poklopcem, nalazi na vanjskom zidu.

Kanal za odvod otpadaka ne smije biti u neposrednoj vezi sa stubišnim prostorom.

Unutarnja površina kanala mora biti glatka.

Član 49.

Zidovi vertikalnih kanala moraju biti otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Otvori za ubacivanje otpadaka u vertikalne kanale moraju se nalaziti u posebnoj prostoriji čija površina ne smije biti manja od 2 m² i koja mora imati posebno provjetravanje.

Poklopac na otvoru kroz koji se ubacuju otpaci mora biti od negoriva materijala, uvijek zatvoren i dobro zabrtvlen.

Član 50.

Zidovi prostorije za skupljanje otpadaka iz vertikalnih kanala moraju biti otporni prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta.

Prostorija iz stava 1. ovog člana poseban je požarni sektor.

Vrata na prostoriji za skupljanje otpadaka moraju biti otporna prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta i moraju imati mehanizam što ih drži uvijek zatvorenima.

Prostorija za skupljanje otpadaka mora se provjetravati.

Član 51.

Svaki požarni sektor u objektu mora biti povezan najmanje s jednim dizalom za prijevoz osoba.

Dizala za prijevoz osoba u objektima višim od 40 m moraju biti pristupačna iz pretprostora koji se provjetrava.

Član 52.

Zidovi okana za dizala moraju biti otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta.

U objektima višim od 40 m okna za dizala moraju biti odvojena od stubišnog prostora, a u objektima do 40 m visine dopušteno je da provjetravani pretprostor bude zajednički za dizala i stubišta.

Osim instalacija potrebnih za rad dizala, u okno za dizalo postavljaju se još samo instalacije za automatsko otkrivanje požara i dojavu o požaru u oknu za dizalo i u kabini.

Član 53.

Kabine dizala i vrata na oknu za dizalo moraju biti od negoriva materijala. Vrata se moraju zatvarati automatski.

Član 54.

Dizalo mora biti opremljeno uredajima što ogućuju da se, u slučaju pojave požara u požarni sektoru u kojem se dizalo nalazi, kabina automa dovede u prizemlje i da se, nakon izlaska osoba, di automatski isključi iz rada.

Dimni detektori zbog osjetljivosti ne smiju povezani s uredajem za blokiranje dizala.

Član 55.

U objektima višim od 75 m jedno od dizala se normalno upotrebljavaju predviđa se kao dizalci evakuaciju u toku požara (u nastavku teksta »sig nosno dizalo«).

Sigurnosno dizalo mora biti smješteno u vlastokno čiji su zidovi i vrata otporni prema požaru i manje 1 sat i 30 minuta.

Okno sigurnosnog dizala može biti smješteno stubišni prostor, u provjetravani pretprostor stub ili locirano tako da ima poseban pretprostor za provjetravanje, sa 20 izmjena zraka na sat najmanje.

Član 56.

Jedna od dimenzija sigurnosnog dizala mora nositi najmanje 2,10 m.

Pretprostor iz kojega se ulazi u sigurnosno dizalo mora biti takvih dimenzija da se nesmetano mogu unositi i iznositi bolnička nosila s bolesnikom u željem položaju.

Član 57.

Uredaj za upravljanje sigurnosnim dizalom mora biti napravljen tako da se kabina pozivom iz prizemlja, preko posebnog prekidača, može sigurno u svakodobu dovesti u prizemlje.

Sigurnosno se dizalo upotrebljava za vrijeme požara samo pomoću posebnog ključa za upravljanje

Član 58.

Temperatura nastala od požara ne smije utjecati na rad sigurnosnog dizala u toku jednog sata.

Član 59.

Sigurnosno dizalo mora se označiti natpisom. Ako natpis nije vidljiv s ulaza u prizemlje, mора se postaviti posebni natpisi za usmjeravanje.

Član 60.

Prostorija u koju je smješten pogonski agregat za dizalo (strojarnica) mora se nalaziti na najvišem mjestu u objektu i mora biti odvojena od ostalih komunikacija vratima otpornima prema požaru najmanje 1 sat i 30 minuta. Zidovi te prostorije moraju biti otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Član 61.

Kotlovnica za zagrijavanje može se postaviti u objektu visine do 40 m ako udovoljava ovim uvjetima:

1) ako su zidovi kotlovnice i međukatna konstrukcija otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta;

2) ako su vrata za ulaz u kotlovnici postavljeni s vanjske strane objekta. Kotlovnica može biti povezana s objektom preko tampon-zone s umjetnim provjetravanjem i vratima otpornima prema požaru u sat i 30 minuta;

3) ako kotlovnica ima najmanje dva izlaza, o kojih jedan vodi izravno van objekta;

4) ako se vrata na kotlovnici otvaraju u smjer izlaženja;

5) ako se skladišni prostor za gorivo (kruto, tekući ili plinovito) ne nalazi u objektu.

Član 62.

Kotlovnica za objekte više od 40 m mora biti lođana izvan objekta.

Ako se kotlovnica postavlja neposredno uz objekt a mora udovoljavati ovim zahtjevima:

1) da zid objekta uz koji se prislanja kotlovnica ma otvara na visini najmanje 5 m iznad kotlovnice;

2) da je zid kotlovnice prema objektu otporan na požaru najmanje tri sata;

3) da su krovna konstrukcija i krovni pokrivač kotlovnice izrađeni samo od negoriva materijala;

4) da na zidu kotlovnice prema objektu ne postoje veza s objektom.

Član 63.

Podstanica za toplu vodu u objektu mora se smjestiti u posebnu prostoriju.

Član 64.

Za zagrijavanje vode za centralno grijanje može se upotrebljavati i plin, s tim da se kotlovnica postavlja na najviši kat objekta.

U prostoriju kotlovnice mora se ulaziti samo s crase.

Kotlovnice se plinom opskrbuju pomoću cjevova što se postavlja s vanjske strane objekta na zidu bez otvora, a ako je zid s otvorom, cjevod se postavlja 2 m od otvora i zaštićuje od utjecaja atmosferilja te od visokih temperatura.

Dio cjevovoda koji je pristupačan s razine terena mora biti zaštićen od mehaničkog oštećenja.

Član 65.

U objektima nije dopušteno postavljanje transformatorskih stanica.

U objektima do 40 m visine može se, iznimno, uopustiti postavljanje transformatorske stanice uz uvjet da je prostorija u koju se stanica postavlja odvojena od ostalih prostorija.

Zidovi prostorije u koju se smještaju transformatori moraju biti otporni prema požaru tri sata.

Iznad ulaznih vrata u transformatorsku stanicu mora se napraviti nadstrešnica koja s objektom ima dobro zabrtljenu vezu, i čija duljina mora biti najmanje 2 m a širina od vrata na jednu i drugu stranu, do 1 m.

Član 66.

Osim redovnog napajanja električnom energijom z mreže, u objektima se mora osigurati i rezervni izvor koji će električnom energijom napajati ove uređaje:

1) sigurnosno dizalo ili najmanje jedno dizalo namijenjeno korisnicima objekta;

2) rasvjetu putova za evakuaciju (stubišta, hodnika, pristupnih putova, natpisa za bržu evakuaciju i sl.);

3) uređaje za zatvaranje dimnih klapni u objektu;

4) hidroforno postrojenje i pumpe (ako postoje u objektu);

5) uređaj za automatsko otkrivanje i dojavu požara;

6) automatske uređaje za gašenje požara (ako su postavljeni);

7) uređaje za provjetravanje pretprostora, tampon-zona i električnih uređaja koji služe za zaštitu od požara.

Član 67.

Ako se kao rezervni izvor za opskrbu električnom energijom upotrebljava agregat s motorom s unutarnjim izgaranjem, za taj se agregat mora osigurati posebna prostorija zidova i vrata otpornih prema požaru najmanje i sat i 30 minuta.

Agregat iz stava 1. ovog člana mora se automatski uključivati i mora biti sposoban osiguravati energiju najmanje dva sata.

Član 68.

Akumulatorske baterije koje se upotrebljavaju kao rezervni izvor električne energije moraju biti smještene u posebnu prostoriju koja se dobro provjetrava.

Prostorija iz stava 1. ovog člana mora imati električne instalacije koje su izvedene u protuexploziskoj zaštiti.

Vrata na prostoriji moraju biti otporna prema požaru najmanje jedan sat, a pri otvaranju i zatvaranju ne smiju iskriti.

Akumulatorske baterije moraju biti sposobne osiguravati energiju najmanje dva sata.

Član 69.

Električna instalacija u objektu mora biti napravljena tako da se iz prizemlja ili izvana može brzo isključiti.

Razdjelne ploče i druge ploče s mjernim uređajima postavljaju se u ormare od negoriva materijala koji se ne smiju nalaziti na putu za evakuaciju iz objekta.

Glavni naponski vodovi, a i ostali vodovi koji prolaze kroz jedan požarni sektor ili više požarnih sektora, postavljaju se tako da se preko njih ne može prenijeti vatra s jednog kata na drugi kat odnosno iz jednoga požarnog sektora u drugi požarni sektor.

U okna namijenjena za električne kable ne smiju se postavljati druge instalacije.

Član 70.

Za svaki požarni sektor izgrađuje se, u pravilu, poseban sistem za klimatizaciju odnosno provjetranje.

Iznimno od odredbe stava 1. ovog člana, ako se ne može izbjegić spašanje dvaju ili više požarnih sektora kanalima za klimatizaciju ili provjetravanje, na mjestima na kojima ovi kanali prolaze kroz stropove ili zidove što odravljaju požarne sektore moraju se postaviti klapne otporne prema požaru koje se automatski pri pojavi dima ili povećanoj toplini zatvaraju.

Vertikalni otvori za provjetravanje moraju sa svih strana biti otporni prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Materijal koji se upotrebljava za topinsku ili zvučnu izolaciju uređaja za klimatizaciju i provjetravanje mora biti negoriv.

Član 71.

Pri aktiviranju signalnog uređaja za dim ili uređaja za automatsko otkrivanje i dojavu požara uređaji za dovod svježeg zraka moraju biti izvedeni tako da se automatski isključuju.

Uredaji za provjetravanje i klimatizaciju ponovo se uključuju iz prizemlja prekidačem postavljenim na lako pristupačnom mjestu.

Član 72.

Klimatizacijske komore i drugi uredaji za provjetravanje moraju se smjestiti u zasebnu prostoriju koja je od ostalih prostorija u objektu odvojena zidovima otpornima prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Vrata na prostoriji za klimatizacijske komore i uredaje za provjetravanje moraju biti otporna prema požaru 1 sat i 30 minuta.

Član 73.

Ovaj pravilnik stupa na snagu nakon proteka 12 mjeseci od dana objave u »Službenom listu SFRJ«.

Br. 50-16277/1
Beograd, 3. studenoga 1983.

Direktor
Saveznog zavoda za
standardizaciju

Vukašin Dragojević, v. r.

64.

Na temelju člana 30. st. 2. i 5. i člana 49. stava 2. Zakona o standardizaciji (»Službeni list SFRJ«, br. 38/77 i 11/80), u suglasnosti sa saveznim sekretarom za unutrašnje poslove i predsjednikom Saveznog komiteta za saobraćaj i veze, direktor Saveznog zavoda za standardizaciju propisuje

PRAVILNIK**O TEHNIČKIM NORMATIVIMA ZA UREĐAJE I OPREMU ZA POGON MOTORNIH VOZILA NA TEKUĆI NAFTNI PLIN****I. OPĆE ODREDBE**

Član 1.

Ovim se pravilnikom propisuju uvjeti kojima moraju udovoljavati uredaji i oprema na motornim vozilima za pogon motornih vozila na tekući naftni plin te uvjeti za ispitivanje uredaja i opreme za tekući naftni plin i njihovu ugradnju u motorna vozila.

Član 2.

Pod tekućim naftnim plinom prema ovom pravilniku razumijevaju se butan, propan i njihova smjesa prema jugoslavenskim standardima za tekuće naftne plinove, a i drugi tekući naftni plinovi čiji tlak na temperaturi od 70°C nije viši od 31 bar, a gustoča tekuće faze na temperaturi 50°C nije manja od $0,40 \text{ kg/dm}^3$.

II. UREĐAJI I OPREMA

Član 3.

Pod uredajima i opremom koji se upotrebljavaju za pogon motornih vozila na tekući naftni plin razumijevaju se:

- 1) rezervoar za plin;
- 2) armatura rezervoara;
- 3) zaštitni elementi armature rezervoara;
- 4) prečistač tekućega naftnog plina;
- 5) isparivač plina;
- 6) reduktor — regulator tlaka;
- 7) ventili za plin;
- 8) ventili za gorivo (benzin ili dizelsko);
- 9) vodovi za plin visokog tlaka;

- 10) vodovi za plin niskog tlaka;
- 11) vodovi za sredstva za grijanje;
- 12) električni uredaji i instalacije.

Član 4.

Uredaji i oprema iz člana 3. ovog pravilnika k su u dodiru s tekućim naftnim plinom (u nastavku te sta „TNP“) moraju biti izrađeni od materijala:

- 1) koji ne stvara zapaljive smjese;
- 2) koji je kemijski otporan na plin;
- 3) koji ne mijenja kemijska svojstva plina.

Član 5.

Proračun, konstruiranje, izrada i ispitivanje rervoara za plin koji služe za smještaj TNP obavlja se prema jugoslavenskom standardu za zavarene čišne rezervoare za propan-butan za vozila s pogonom na TNP.

Svaki rezervoar za plin mora imati:

- 1) priključak za punjenje;
- 2) priključak za pražnjenje;
- 3) pokazivalo razine tekućine, s oznakom najveć dopuštenе razine punjenja;
- 4) sigurnosni ventil;
- 5) uređaj za ograničenje razine punjenja tekućine

Priključak za pražnjenje — odvod mora imati ventil protiv loma cijevi.

Član 6.

Armatura rezervoara mora biti takva da se osigura:

- 1) punjenje rezervoara preko nepovratnog ventila
- 2) ograničenje razine punjenja tekućine do 80% obujma rezervoara i pokazivanje količine tekućine;
- 3) da izlaz plina prema potrošaču bude osiguran ventilom za zatvaranje i ventilom protiv loma cijevi
- 4) da sigurnosni uređaj onemogućuje stvaranje tlaka u rezervoaru iznad 25 bara (nadtlak).

Član 7.

Armatura rezervoara mora biti zaštićena od mehaničkih oštećenja i mora biti spriječen prodor plina u kabину vozača, prostor za smještaj putnika i prostor za smještaj motora u slučaju propuštanja armature.

Član 8.

Prečistač TNP prema ovom pravilniku jest uređaj koji sprečava prolaz nečistoće iz rezervoara u ventil za plin. Prečistač TNP mora biti prije ugradnje ispitati na tlak od 25 bara.

Član 9.

Isparivač plina prema ovom pravilniku jest uređaj u kojem TNP isparava i prelazi u plinovitu fazu pod utjecajem topline rashladnog sredstva motora (vode, ulja, zraka) ili topline ispušnih plinova. Isparivač plina ne smije se grijati izravno ispušnim plinovima i mora prije ugradnje biti ispitati na tlak od 25 bara.

Član 10.

Reduktor — regulator tlaka prema ovom pravilniku jest uređaj u kojem se smanjuje tlak plina na radni tlak koji odgovara stvaranju pogodne smjese za rad motora.

Kao reduktor — regulator smije se upotrijebiti samo uređaj s membranama.